

Sygn. akt I AGa 301/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSA Adam Sęk (spr.)

Sędziowie SSA Wojciech Żukowski

SSA Kamil Grzesik

Protokolant Jakub Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2023 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa J. W. (1)

przeciwko(...) Spółce Akcyjnej w K.

o ustalenie ewentualnie stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał walnego zgromadzenia

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn. akt VII GC 198/20

zmienia pkt II i III zaskarżonego wyroku w ten sposób, że oddala powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał nr(...) podjętych na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy (...)Spółki Akcyjnej w K. w dniu 24 września 2020 r., a w zakresie ewentualnego żądania uchylenia uchwał nr (...) podjętych na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy (...)Spółki Akcyjnej w K. w dniu 24 września 2020 r. uchyla wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I AGa 301/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 maja 2023 r.

Żądanie i twierdzenia powódki.

J. W. (1) wytoczyła przeciwko (...) S.A. w K. powództwo:

1. o ustalenie, że uchwała numer (...)podjęta na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy pozwanego w dniu 24 września 2020 r. w sprawie pokrycia straty za rok obrotowy 2019 nie istnieje, ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności, ewentualnie o jej uchylenie;

2. o ustalenie, że uchwała numer (...)podjęta na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy pozwanego w dniu 24 września 2020 r. w sprawie odwołania rady nadzorczej nie istnieje, ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności, ewentualnie o jej uchylenie;

3. o ustalenie, że uchwała o wyborze rady nadzorczej, zaprotokołowana jako uchwała o numerze (...)podjęta na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy pozwanego w dniu 24 września 2020 r. w sprawie powołania członków rady nadzorczej nie istnieje, ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności, ewentualnie o jej uchylenie.

Powódka twierdziła, że jest akcjonariuszką i posiada 44,36% akcji spółki. Pozostałe akcje należą do A. B. (1) i jego rodziny. Mimo niewielkiej różnicy w liczbie posiadanych akcji powódka została praktycznie pozbawiona wpływu na działalność spółki, a jej prawa jako akcjonariusza były wielokrotnie naruszane. Spółka od wielu lat prowadzi kampanię przeciwko powódce prowadzącą do uszczuplania jej praw korporacyjnych i majątkowych. Spółka odmówiła wpisania powódki do księgi akcyjnej z 195363 akcji, które nabyła od (...) spółki z o. o. w K.. Przez to powódce odebrano prawo głosu z tych akcji na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy w dniu 24 września 2020 r. Ponadto, spółka wykreśliła powódkę z księgi akcyjnej jako akcjonariusza z 19649 akcji serii (...), które nabyła jeszcze w 2010 r. od P. B. (1). Było to wynikiem zakwestionowania przez P. B. (1) skuteczności zbycia akcji po upływie 10 lat od ich sprzedaży. W tym okresie powódka korzystała z uprawnień korporacyjnych z tych akcji bez przeszkód, tak ze strony spółki, jak i ze strony zbywcy. Na WZA w dniu 24 września 2020 r. powódka została dopuszczona do głosowania jedynie z 200 akcji, co naruszyło jej prawa korporacyjne. Powódka została pozbawiona prawa wyboru członka rady nadzorczej spółki w drodze głosowania grupami. Zdaniem powódki charakter i ciężar naruszeń prowadzi do wniosku, że uchwały są tzw. uchwałami nieistniejącymi. Powódka zgłosiła również ewentualne żądanie stwierdzenia nieważności uchwał i ewentualne żądanie uchylenia z powodu podjęcia zaskarżonych uchwał z pokrzywdzeniem współnika.

Stanowisko strony pozwanej.

Pozwana spółka (...) S.A. w K. wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła, że uchwały zostały podjęte w sposób prawidłowy przy zachowaniu odpowiednich procedur. Zaskarżone uchwały nie mogą być uznane za nieistniejące. Akcjonariusze wykonywali prawo głosu z akcji (również tych objętych sporem) zgodnie z treścią wpisów w księdze akcji. Pozwana zarzuciła, że powódka brała udział w WZA w dniu 24 września 2020 r. oraz wzięła udział w głosowaniu. Podjęte uchwały nie są nieważne. Powódka mimo żądania spółki nie wykazała w odpowiednim terminie skuteczności nabycia akcji zarówno od P. B. (1), jak i (...) spółki z o. o. w K.. Na WZA w dniu 24 września 2020 r. prawo głosu z akcji należących do (...) spółki z o. o. w K. wykonywał skutecznie syn powódki M. W.. Wniesienie kolejnego pozwu przeciwko spółce stanowi przejaw pieniactwa powódki. Zaskarżone uchwały nie godzą w interes spółki, ale w sposób właściwy realizują ten interes.

W trakcie postępowania apelacyjnego pozwana spółka podniosła jeszcze zarzut utraty przez powódkę legitymacji procesowej. Na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks spółek handlowych moc obowiązująca dokumentów akcji wydanych przez spółkę powódce wygasła w z dniem 1 marca 2021 r. Pozwana twierdziła, że zgodnie z tą nowelizacją, spółka (...) wezwiała pięciokrotnie akcjonariuszy do złożenia dokumentów akcji oraz udostępniła informacje o wezwaniu na stronie internetowej. Pomimo tego, powódka nie złożyła dokumentów akcji. Wobec tego akcje utraciły moc, a powódka utraciła legitymację procesową, co powinno prowadzić do oddalenia powództwa.

Wyrok Sądu I instancji.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy w Kielcach:

I. oddalił powództwo o ustalenie nieistnienia uchwał;

II. stwierdził nieważność uchwał numer (...) podjętych na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki w dniu 24 września 2020 r.;

III. zasądził od pozwanego na rzecz powódki koszty procesu.

Ustalenia Sądu I instancji.

Za bezsporne przyjął Sąd Okręgowy, że:

- w dniu 24 września 2020 r. odbyło się w obecności notariusza Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy pozwanej spółki (...) S.A. w K.. Na zgromadzeniu pełnomocnik powódki J. W. (1), został dopuszczony do głosowania tylko z 200 akcji zwykłych, dających 200 głosów. Na zgromadzenie została zaproszona i dopuszczona do głosowania ze 170.485 akcji zwykłych imiennych serii (...), 24.188 akcji serii (...) i 690 akcji serii (...), dających 195.363 głosy, spółka (...) spółka z o. o. w K., a nadto został zaproszony P. B. (1) jako akcjonariusz z 19649 akcji dających 19646 głosów, lecz nie był obecny. Pełnomocnik powódki zgłosił na początku zgromadzenia zastrzeżenie co do nieprawidłowego skierowania zaproszenia do dwóch akcjonariuszy.

Ponadto Sąd I instancji ustalił, że:

- Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy podjęło uchwały, co do których pełnomocnik powódki zgłosił zastrzeżenia:

a) uchwała nr (...), którą Zgromadzenie postanowiło stratę netto Spółki za okres od dnia 01.01.2019 r. do dnia 31.12.2019 r. w kwocie 2.952.320,92 zł pokryć z zysku wypracowanego w latach następnych;

b) uchwała nr (...), którą zgromadzenie odwołało Radę Nadzorczą powołaną w dniu 29 czerwca 2018 r.

c) uchwała nr (...), którą akcjonariusz (...) spółka z o.o. w K. uprawniony do utworzenia grupy zdolnej do powołania jednego członka Rady Nadzorczej spółki dokonał wyboru M. W. w skład Rady Nadzorczej;

d) uchwała nr (...), którą zgromadzenie powołało M. K. na członka Rady Nadzorczej;

e) uchwała nr (...), którą zgromadzenie powołało A. M. na członka Rady Nadzorczej;

f) uchwała nr (...), którą zgromadzenie powołało P. B. (1) na członka Rady Nadzorczej;

- P. B. (1) był akcjonariuszem pozwanej spółki w 19649 akcji serii (...). W dniu 29 lipca 2010 r. powódka J. W. (1) zawarła z P. B. (1) umowę, na podstawie której P. B. (1) sprzedał powódce opisane akcje za kwotę 196 490 zł. W § 3 umowy wskazano, że zapłata za akcje nastąpi w formie gotówki. Umowa ta została zgłoszona do opodatkowania w Urzędzie Skarbowym 5 sierpnia 2010 r.;

- J. W. (1) została następnie wpisana do księgi akcyjnej prowadzonej przez pozwaną spółkę z 19649 akcji serii (...);

- J. W. (1) zapłaciła P. B. (1) gotówką za nabyte od niego akcje, stanowiące 4% akcji spółki, i otrzymała od niego dokumenty akcji, po czym niezwłocznie w tym samym 2010 r. złożyła je do pozwanej spółki wraz z umową, bez pokwitowania. Powódka wraz z jej mężem J. W. (2) była wtedy w towarzyskich stosunkach z ówczesnym prezesem zarządu pozwanej A. B. (1). W 2015 r. doszło do konfliktu między powódką a P. B. (1), który wówczas sprzedał pozwanej udziały w spółce (...) spółce z o. o. w K.. P. B. (1) aż do 2019/2020 roku nie kwestionował skutecznej sprzedaży akcji powódce i nie występował jako współnik pozwanej w tym zakresie, natomiast nadal posiadał przez pewien czas 2% akcji. Powódka nie przekazywała P. B. (1) dywidendy z nabytych 4% akcji;

- pismem datowanym na 31 sierpnia 2015 r. powódka wezwała P. B. (1) w związku z zawartą umową do „natychmiastowego zwrotu” dokumentów akcji pod rygorem działań prawnych;

- P. B. (1) skierował do pozwanej spółki pismo datowane na 9 grudnia 2019 r., w którym poinformował, że umowa sprzedaży akcji zawarta z powódką w dniu 29 lipca 2010 r. jest nieważna z uwagi na brak przeniesienia posiadania dokumentów akcji i wniósł o wykreślenie J. W. (1) z księgi akcyjnej;

- pismem z 16 grudnia 2019 r., doręczonym powódce 28 grudnia 2019 r., zarząd spółki wezwał powódkę do złożenia w terminie do 20 grudnia 2019 r. wyjaśnień dotyczących nabytych akcji oraz do ich okazania spółce celem weryfikacji prawidłowości zapisów w księdze akcyjnej;

- pismem z 6 maja 2020 r., doręczonym powódce 7 maja 2020 r., zarząd spółki wezwał powódkę do niezwłocznego przedłożenia dokumentów akcji będących przedmiotem kwestionowanej umowy i uprzedził o „możliwości dokonania zmian w księdze akcyjnej”, wyznaczając termin dwutygodniowy od otrzymania pisma dla zgłoszenia ewentualnego sprzeciwu na piśmie;

- zarządzeniem prezesa zarządu pozwanej spółki z 1 czerwca 2020 r. zarząd pozwanej dokonał zmiany w księdze akcyjnej przez wpisanie jako akcjonariusza z 19649 akcji serii (...) P. B. (1) w miejsce J. W. (1). O zarządzeniu tym pozwana zawiadomiła powódkę pismem doręczonym w dniu 4 czerwca 2020 r.;

- w dniu 21 maja 2020 r. P. B. (1) i M. B. sporządzili notatkę potwierdzającą, że w dniu tym P. B. (1) stawił się w siedzibie spółki i okazał 19.649 akcji serii (...);

- prawomocnym wyrokiem w sprawie sygn. akt (...) z dnia 17 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w K.zobowiązał (...) spółkę z o. o. w K. do złożenia oświadczenia woli następującej treści: „W wykonaniu umowy przedwstępnej sprzedaży akcji z dnia 7 lipca 2014 r. (...) spółka z o. o. w K. sprzedaje J. W. (1) 195.363 akcje zwykłe na okaziciela (...) S.A. w K., z czego 169.063 akcje serii(...) 1.422 akcje serii (...), 24.188 akcji serii (...), 690 akcji serii (...), o wartości nominalnej 10 zł każda za łączną cenę 2.000.000 zł.”;

- pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r. powódka wniosła do zarządu pozwanej spółki żądanie wpisania w księdze akcyjnej przeniesienia na jej rzecz własności 195363 akcji zwykłych pozwanej nabytych na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w K.z dnia 17 czerwca 2019 r.;

- pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r. skierowanym do pozwanej, B. W. jako prezes zarządu (...) spółka z o. o. w K. wyraził zgodę na zmianę w księdze akcyjnej polegającą na wykreśleniu (...) spółki z o. o. jako akcjonariusza ze 195363 akcji zwykłych i wpisaniu J. W. (1), prostując zarazem omyłkę w wyroku z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie sygn. akt(...)polegającą na określeniu sprzedawanych akcji jako akcji zwykłych na okaziciela, zamiast „akcji zwykłych” lub „akcji imiennych”, przy czym serie i numery akcji wyszczególnione w wyroku zostały określone prawidłowo i wskazują przedmiot sprzedaży;

- pismem z 7 września 2020 r., doręczonym 9 września 2020 r., zarząd pozwanego w związku z pismem dotyczącym przeniesienia własności 195363 akcji wezwał J. W. (1) do niezwłocznego przedłożenia dokumentów akcji będących przedmiotem wniosku w celu potwierdzenia skuteczności transakcji i zasadności dokonywania zmian w księdze akcyjnej. Następnie pismem z 22 września 2020 r. zarząd pozwanego odmówił dokonania zmian w księdze akcyjnej;

- spółka (...) spółka z o. o. w K. nabyła 195363 akcji pozwanej w 2001 r. Wspólnikiem i prokurentem (...) spółki z o. o. był wówczas (do 2015 roku) P. B. (1) i to on osobiście odebrał w imieniu spółki dokumenty akcji od pozwanej, podpisując ich zestawienie. Akcji tych P. B. (1) jednak później nie wydał spółce (...). Istniały jedynie dokumenty akcji imiennych pozwanej wydanych jako akcje pracownicze, natomiast prawidłowe akcje imienne dla aktualnych akcjonariuszy nie zostały przez pozwaną nigdy wydane.

Ocena prawna Sądu I instancji.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Okręgowy przyjął, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z ustawą, w szczególności z art. 412 § 1 k.s.h., akcjonariusz ma prawo uczestniczyć w walnym zgromadzeniu oraz wykonywać prawo głosu ze wszystkich posiadanych akcji. Powódce uniemożliwiono głosowania ze wszystkich akcji, wobec czego zachodzi podstawa do stwierdzenia nieważności zaskarżonych uchwał na podstawie art. 425 k.s.h.

Jedną z przyczyn pozbawienia powódki prawa głosu ze wszystkich akcji było to, że przed dokonaniem zmian w księdze akcji nie została powiadomiona o zamiarze konkretnej zmiany. Poinformowanie o zamiarze dokonania zmiany o bliżej nieokreślonej treści nie spełniała przesłanki z art. 341 § 4 k.s.h. Z tej przyczyny niemożliwe było wniesienie przez powódkę sprzeciwu. Wykreślenie powódki z księgi akcyjnej po blisko 10 latach jedynie na skutek wątpliwości zgłaszanych przez P. B. (1) co skuteczności umowy z 2010 r. było bezpodstawne. Sąd wskazał, że również zachowanie P. B. (1) przez okres 9 lat potwierdzało nabycie akcji przez powódkę.

Drugą przyczyną była odmowa wpisania powódki do księgi akcyjnej jako akcjonariusza ze 195363 akcji nabytych od (...) spółki z o. o. w K.. Ta spółka była wpisana jako akcjonariusz strony pozwanej. Zdaniem Sądu, wyrok Sądu Okręgowego w K.z dnia 17.06.2019 r. (...) przesądza nabycie przez powódkę tych akcji. Wobec tego wniosek o wpisanie powódki do księgi akcji przez ZWA w dniu 24 września 2020 r. był uzasadniony. Odmowa uznania prawa powódki z tych akcji przez pozwaną spółkę i niedopuszczenie jej do głosowania naruszało prawa korporacyjne powódki i stanowi podstawę stwierdzenia nieważności zaskarżonych uchwał.

Apelacja strony pozwanej.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana spółka. Apelująca zaskarżyła wyrok w pkt II i III i wniosła o zmianę w zaskarżonym zakresie poprzez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto, wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Zaskarżonemu wyrokowi strona pozwana zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych będących podstawą orzekania oraz dokonanie oceny dowodów w sposób nieprawidłowy, dowolny oraz niewszechstronny:

a) poprzez błędne uznanie, że zaniżenie liczby głosów powódki mogło mieć wpływ na wyniki głosowania pomimo tego, że powódka została dopuszczona do udziału w zgromadzeniu i wykonywała prawo głosu, zaś głosy przypisane innym akcjonariuszom co do których powódka rości sobie prawa, nawet gdyby powódka wykonała z nich prawo głosu i głosowała przeciw, nie miałyby wpływu na wynik głosowania;

b) pominięcie, iż powódka została dopuszczona do udziału w zgromadzeniu i wykonywała prawo głosu zaś kwestią sporną była jedynie liczba przysługujących jej głosów, a następnie nieprawidłowe zrównanie tej sytuacji do przypadku, gdyby powódka nie została dopuszczona do udziału w zgromadzeniu i w konsekwencji pominięcie obowiązku akcjonariusza zgłoszenia sprzeciwu do uchwały i żądania jego zaprotokołowania, tak aby zachować legitymację czynną do zaskarżenia uchwały;

c) pominięcie bezczynności powódki po dniu 4 czerwca 2020 r. w celu ustalenia prawidłowej treści księgi akcyjnej w zakresie akcji zapisanych na rzecz pana P. B. (1) w miejsce zapisu na rzecz powódki, o czym Spółka zawiadomiła powódkę w dniu 4 czerwca 2020 r. i nieprawidłowa ocena bierności powódki oraz brak podjęcia przez nią przez okres 3 miesięcy jakichkolwiek działań zmierzających do skorygowania treści księgi akcyjnej a w konsekwencji pominięcie, że powódka nie mogła wykonywać prawa z akcji zapisanych w księdze na rzecz innej osoby;

d) bezkrytyczne danie wiary gołosłownym twierdzeniom powódki i nieprawidłowe przyjęcie, że P. B. (1) wydał powódce 19 649 akcji przy sprzedaży dokonanej w 2010 r., co nie jest zgodne ze stanem faktycznym i jednocześnie nieprawidłowe pominięcie dowodu z protokołu przesłuchania powódki w sprawie sygn. akt (...), skutkujące uznaniem go za nieistotny dla sprawy i zawierający przekłamania lub uproszczenia, podczas gdy z tego dowodu wynika, że powódka nigdy nie była właścicielką spornych akcji, zaś z jej twierdzeniami korespondowały i były spójne zeznania w charakterze świadka J. W. (2) złożone w tej samej sprawie;

e) nieprawidłowe ustalenie, że powódka akcje otrzymane od P. B. (1) w ilości 19 649 w 2010 r. niezwłocznie złożyła wraz z umową do pozwanej spółki bez pokwitowania, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym i przeczy zasadom logiki oraz stanowi nieobiektywną i dość naiwną ocenę dowodu z przesłuchania powódki, podczas gdy P. B. (1) nie wydał powódce akcji, a ona nigdy akcji nie składała spółce, albowiem nie jest to konieczne dla dokonania wpisu w księdze akcji;

f) pominięcie bezczynności powódki ze zgłoszeniem wniosku o dokonanie wpisu w księdze akcji dotyczącej 195 363 akcji, ponieważ wyrok Sądu Okręgowego w K.został wydany w dniu 17 czerwca 2019 r., stał się prawomocny wobec braku środka zaskarżenia, zaś powódka złożyła wnioski w dniu 21 sierpnia 2020 r. tuż przed planowanym WZA, a tym samym przez ponad rok nie podjęła jakichkolwiek działań zmierzających do skorygowania treści księgi akcyjnej;

g) sprzeczne z art. 299 k.p.c. oparcie wyroku wyłącznie na twierdzeniach powódki, podczas gdy przesłuchanie strony może być dopuszczone przez Sąd w sytuacji gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś w niniejszej sprawie taka okoliczność nie występowała a materiał dowodowy był sprzeczny z jej twierdzeniami co w konsekwencji doprowadziło do wydania orzeczenia na podstawie jedynie gołosłownych i nieudowodnionych twierdzeń powódki zainteresowanej rozstrzygnięciem w sprawie;

h) błędne i całkowicie dowolne uznanie, że akcje na okaziciela zbyte na rzecz spółki (...) w 2001 r. utraciły moc prawną w związku z ich zamianą w drodze zmiany statutu na akcje imienne, podczas gdy dokumenty akcji nie były wymieniane lub deponowane w spółce i w konsekwencji całkowicie dowolne i błędne uznanie, że zbyte tych akcji nie wymagało wydania dokumentu akcji, gdyż pierwotne dokumenty akcji utraciły moc prawną, jak również nieprawidłowe uznanie, że akcje imienne wydane jako akcje pracownicze były wadliwe zaś prawidłowe akcje nie zostały nigdy akcjonariuszom wydane;

i) błędne ustalenie, że odmowa ze strony zarządu pozwanej wpisania powódki do księgi akcyjnej oraz żądanie okazania akcji co do których zarząd miał wiedzę, że mogły zostać zgubione, jest w stosunku do niej „nieuzasadnioną szykaną”, choć w rzeczywistości w okolicznościach faktycznych była to normalna procedura, a wręcz obowiązek zarządu mający zapewnić prawidłowe zapisy w księdze akcyjnej;

j) nieprawidłowe i sprzeczne z materiałem dowodowym ustalenie, że powódka w dacie bliżej nieustalonej złożyła blankiety 19 649 akcji od P. B. (1) w pozwanej spółce, pomimo tego, że dowody w postaci pism, oświadczenia poprzedniego zarządu oraz zeznań samej powódki potwierdzały fakt, iż powódka po rzekomym złożeniu akcji poszukiwała tych dokumentów, które nie zostały w rzeczywistości jej przekazane oraz oparcie tych ustaleń na wyjątkowo naiwnych i niewiarygodnych twierdzeniach powódki zainteresowanej rozstrzygnięciem;

k) błędne uznanie, że zarząd pozwanej nie spełnił wymogu poinformowania powódki o planowanych zmianach w księdze akcyjnej, pomimo tego, że w rzeczywistości korespondencja pomiędzy stronami ewidentnie wskazuje, iż zarząd poinformował powódkę o swoich zamiarach i pouczył ją o możliwości sprzeciwu, zaś treść tej korespondencji nie budzi najmniejszych wątpliwości co do planowanych czynności w zakresie zmiany treści księgi akcyjnej.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie:

a) art. 343 § 1 k.s.h. (w poprzednim brzmieniu) - poprzez błędne uznanie prawa powódki do akcji w oderwaniu od aktualnych na dzień zgromadzenia zapisów w księdze akcji, co doprowadziło do nieprawidłowego wniosku, że powódka mogła wykonywać prawo głosu niezgodnie z aktualnymi zapisami w księdze akcji;

b) art. 358 § 1 k.s.h. (w poprzednim brzmieniu) - poprzez błędne uznanie, że treść akcji stała się nieaktualna, a to powodowało utratę ich mocy prawnej, podczas gdy przepisy nie określają tak daleko idących skutków prawnych oraz pominięcie, że nie było przeprowadzonej przez spółkę procedury unieważnienia akcji, zaś żaden z akcjonariuszy nigdy nie zgłaszał wniosku o wydanie nowych dokumentów akcji;

c) art. 6 k.c. poprzez nieprawidłowe uznanie, iż zaskarżone uchwały są nieważne pomimo braku przedstawienia dowodów przez powódkę potwierdzających swoje twierdzenia i błędne przyjęcie, że powódka udowodniła zgłoszone powództwo oraz błędne ustalenie, że to pozwana spółka powinna była wystąpić o ustalenie istnienia stosunku korporacyjnego, mimo że ciężar dowodu w niniejszej sprawie spoczywał na powódce;

d) art. 425 § 1 k.s.h. poprzez błędne stwierdzenie nieważności zaskarżonych uchwał, pomimo tego, że nawet w przypadku przyjęcia, że doszło do zaniżenia liczby głosów powódki, okoliczność ta nie miała wpływu na wyniki głosowania, zaś powódka została dopuszczona do udziału w zgromadzeniu i wykonywała prawo głosu zgodnie z aktualnymi zapisami w księdze akcji;

e) art. 64 k.c. i art. 65 § 2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że wyłącznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w K.z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt (...)powódka nabyła od (...) spółki z o. o. w K. 195 363 akcji z pominięciem procedury z art. 339 k.s.h. oraz nieprawidłowe uznanie, że skuteczna była umowa przeniesienia 195 363 akcji imiennych, podczas gdy w umowie przedwstępnej z 2014 r. chodziło o akcje na okaziciela, których spółka nie posiadała, zaś sama transakcja budzi wątpliwości co do jej skuteczności i ważności w związku niewydaniem powódce akcji oraz rażącym zaniżeniem ceny akcji;

f) art. 412 § 1 k.s.h. i art. 422 § 2 k.s.h. w związku z art. 425 § 1 k.s.h. poprzez nieprawidłowe uznanie, że dopuszczenie powódki do udziału w zgromadzeniu zgodnie z aktualnymi zapisami w księdze akcji, nawet przy nieprawidłowej liczbie przysługujących jej głosów było równoznaczne z bezzasadnym niedopuszczeniem jej do udziału w zgromadzeniu i w konsekwencji pominięcie obowiązku akcjonariusza zgłoszenia sprzeciwu do uchwały i żądania jego zaprotokołowania, tak aby zachować legitymację czynną do zaskarżenia uchwały;

g) art. 412 § 1 k.s.h. - przez błędną interpretację przepisu skutkującą uznaniem, że ustalenie liczby akcji powódki zgodnie z zapisami w księdze akcji oznaczało niedopuszczenie jej do walnego zgromadzenia, pomimo tego, że powódka została dopuszczona do udziału w zgromadzeniu i wykonywała za pośrednictwem swojego pełnomocnika prawo głosu, zaś głosy przypisane innym akcjonariuszom co do których powódka rości sobie prawa, nawet gdyby powódka wykonała z nich prawo głosu i głosowała przeciw, nie miałyby wpływu na wynik głosowania;

h) art. 339 k.s.h. (w poprzednim brzmieniu) - poprzez błędne uznanie, że posiadanie dokumentu akcji nie jest wymagane do przeniesienia jego posiadania, co warunkowało ważność umowy nabycia przez powódkę akcji od spółki (...) i zobowiązywało zarząd pozwanej do dokonania wpisu w księdze akcji;

i) art. 343 § 1 k.s.h. poprzez brak oceny posiadania przez powódkę legitymacji procesowej w przedmiotowej sprawie i pominięcie aktualnych zapisów w rejestrze akcjonariuszy.

Odpowiedź na apelację.

W odpowiedzi, powódka J. W. (1) wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona, choć nie wszystkie zarzuty w niej zawarte są trafne.

Na wstępie Sąd Apelacyjny stwierdza, że stan faktyczny sprawy został przez Sąd I instancji ustalony prawidłowo. Sąd Apelacyjny przyjmuje ustalenia Sądu Okręgowego za własne i czyni podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Zarzuty apelacyjne skierowane przeciwko podstawie faktycznej zaskarżonego orzeczenia są nieuzasadnione.

Nie są uzasadnione zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. zawarte w apelacji w pkt 1 ppkt „a, b, c, f, h, i oraz k”. Wskazane zarzuty zostały wadliwie sformułowane, ponieważ nie dotyczą ustaleń faktów, tylko oceny prawnej faktów ustalonych przez Sąd. Z tej przyczyny art. 233 § 1 k.p.c., który dotyczy oceny wiarygodności i mocy dowodów nie mógł zostać naruszony. W szczególności, zarzuty zawarte w ppkt „a” i „b” apelacji dotyczą oceny doniosłości prawnej

faktu uczestnictwa i głosowania przez powódkę na WZA, a nie oceny dowodów. Fakty uczestnictwa powódki w WZA w dniu 24 września 2020 r. i głosowanie poszczególnych uchwał były w istocie niesporne i wynikały z protokołu sporządzonego w formie aktu notarialnego. Nie dotyczy stanu faktycznego także zarzut zawarty w ppkt „c”, który odnosi się do oceny zaniechania podjęcia przez powódkę aktywności w okresie 3 miesięcy pomiędzy dniem 4 czerwca 2020 r. a dniem przeprowadzenia ZWA, w kontekście możliwości „skorygowania treści księgi akcyjnej”. Zarzut nie dotyczy zatem ustalenia bezczynności powódki w tym okresie, ale oceny doniosłości prawnej tej okoliczności.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia art. 299 k.p.c. poprzez „oparcie wyroku wyłącznie na twierdzeniach powódki” (pkt 1 ppkt „g”, „d” i „e” apelacji). Po pierwsze, ustalenia zostały poczynione na podstawie dowodu z przesłuchania powódki w charakterze strony, a nie na podstawie jej twierdzeń. Przesłuchanie strony zgodnie z rygorami art. 299 k.p.c. i następnych jest dowodem, a nie twierdzeniem. Ten dowód (podobnie jak inne dowody prowadzone w sprawie) weryfikuje twierdzenia stron zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew i podnoszone w toku postępowania. Wobec tego Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia art. 299 k.p.c. w tym kontekście, że ustalenia oparł na dowodzie, a nie na twierdzeniach. Po drugie, Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił dowód z przesłuchania powódki. Sąd Apelacyjny nie dostrzega błędu w tej ocenie. Zarzuty formułowane przez skarżącą w uzasadnieniu apelacji stanowią jedynie polemikę z ustaleniami Sądu i są próbą wykreowania własnego stanu faktycznego. To nie może prowadzić do skutecznego zakwestionowania ustaleń Sądu I instancji. Ponadto, wbrew zarzutowi Sąd miał podstawy do przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron i ograniczenia tego dowodu do przesłuchania jedynie powódki. Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2021 r. pełnomocnik strony pozwanej złożył wniosek o ograniczenie dowodu z przesłuchania stron do przesłuchania powódki (k. 126 str. 2). To oświadczenie procesowe należy rozumieć jako rezygnację pozwanej spółki z przesłuchania zarządu w charakterze strony. Z tej przyczyny dowód z przesłuchania strony pozwanej został pominięty, a decyzja procesowa Sądu w tym zakresie jest prawidłowa i zgodna z art. 302 § 1 k.p.c. Wreszcie, Sąd miał podstawy do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron mimo, że jest to dowód subsydiarny. Zasadnie Sąd uznał, że po przeprowadzeniu dowodów z dokumentów pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia. Do nich należy zaliczyć w szczególności okoliczności sprzedaży akcji J. O. (1) przez P. B. (1) i wydania tych akcji powódce oraz przekazania dokumentów akcji w siedzibie spółki (...). Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. zawarty w ppkt „d” nie jest trafny. Przesłuchanie powódki było dowodem bezpośrednio przeprowadzonym przez Sądem orzekającym. Inne dowody, w szczególności z zeznań w innych sprawach J. W. (2) i P. B. (1) były przeprowadzone w innych sprawach (w tym w sprawach karnych). Sąd Okręgowy miał prawo dokonać własnej oceny tych dowodów. Nie naruszył przy tym zasad logiki i doświadczenia życiowego, a zaprezentowana w uzasadnieniu wyroku ocena nie jest oceną dowolną. Również, nie są zasadne zarzuty zawarte w pkt 1 ppkt „e” i „j” apelacji. Do zakwestionowania oceny dowodu z przesłuchania powódki nie wystarczy nazwanie tej oceny przez apelującego „naiwną”. Omawiany zarzut dotyczy uznania przez Sąd Okręgowy za wiarygodny dowód z przesłuchania powódki w zakresie faktu złożenia akcji w spółce bez pokwitowania. Powódka wyjaśniła okoliczności złożenia akcji w siedzibie spółki. Ocena dowodu z przesłuchania powódki w tym zakresie nie jest oceną dowolną.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia art. 6 k.c., którego zasadności apelujący upatrywał w nieprawidłowym uznaniu przez Sąd, że zaskarżone uchwały są nieważne pomimo braku przedstawienia dowodów przez powódkę potwierdzających swoje twierdzenia i błędne przyjęcie, że powódka udowodniła zgłoszone powództwo oraz błędne ustalenie, że to pozwana spółka powinna była wystąpić o ustalenie istnienia stosunku korporacyjnego, mimo że ciężar dowodu w niniejszej sprawie spoczywał na powódce. Ten zarzut jest chybiony, ponieważ nie dotyczy alokacji ciężaru dowodzenia okoliczności faktycznych przez strony. Do naruszenia tego przepisu mogłoby dojść wówczas, gdyby Sąd obarczył obowiązkiem udowodnienia okoliczności faktycznej niewłaściwą stronę procesu. Takie naruszenie w odniesieniu do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie miało miejsca. Sąd I instancji w sposób prawidłowy przyjął, która strona powinna udowodnić okoliczności istotne w sprawie.

Podsumowując, Sąd Apelacyjny stwierdza, że stan faktyczny w sprawie został ustalony prawidłowo, a zarzuty apelacyjne skierowane przeciwko podstawie faktycznej orzeczenia są nieuzasadnione.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia prawa materialnego Sąd Apelacyjny stwierdza, że nie jest uzasadniony zarzut braku legitymacji procesowej powódki. J. W. (1) nie utraciła czynnej legitymacji procesowej z tej przyczyny, że z dniem

1 marca 2021 r. jej akcje uległy dematerializacji. Należy zaznaczyć, że chodzi tu przede wszystkim 200 akcji, które nie były przez (...)kwestionowane, aż do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2019.1798). Powódka nie utraciła legitymacji procesowej także w odniesieniu do praw akcyjnych z 19643 akcji serii (...) nabytych w 2010 r. od P. B. (1) (o czym mowa w dalszej części uzasadnienia). Dematerializacja dokumentów akcji na podstawie art. 15 ust. 1 wskazanej powyżej ustawy) nie powoduje utraty przez akcjonariusza praw wynikających z akcji. Nie prowadzi tym samym do utraty jego statusu jako akcjonariusza i nie pozbawia go zarówno praw korporacyjnych jak i praw majątkowych (legitymacji materialnej). Z dniem 1 marca 2021 r. wygasła wprawdzie moc obowiązująca dokumentów akcji jako papieru wartościowego (art. 921⁽¹⁾ k.c. i nast.), ale akcjonariusz w okresie pięciu lat od wejścia w życie wskazanej wyżej nowelizacji k.s.h. może wobec spółki wykazywać, że przysługują mu prawa udziałowe, co wynika wprost z art. 15 ust. 2 w/w ustawy. Akcjonariusz może zatem dowodzić swoich praw udziałowych wobec spółki w dowolny sposób, a dokument akcji od dnia 1 marca 2021 r. ma jedynie walor dowodu z dokumentu w rozumieniu art. 243⁽¹⁾k.p.c. i art. 245 k.p.c. Wobec tego Sąd Apelacyjny przyjmuje, że dematerializacja akcji z dniem 1 marca 2021 r. nie pozbawiła J. W. (1) jej praw udziałowych zarówno z 200 akcji z których do dnia 28 lutego 2021 r. była wpisana do księgi akcyjnej, jak i 19643 akcji kupionych od P. B. (1). W konsekwencji Sąd przyjmuje, że w procesie o stwierdzenie nieważności uchwał, ewentualnie ich uchylenia służy jej czynna legitymacja procesowa.

Niezależnie od tego, należy przyjąć, że nawet utrata statusu akcjonariusza nie oznacza automatycznie utraty legitymacji do zaskarżenia uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Sąd Apelacyjny podziela wyrażony w orzecznictwie pogląd, że uprawnienie do zaskarżenia uchwał przysługuje akcjonariuszowi nie tylko ze względu na ochronę interesów spółki i innych akcjonariuszy, ale ze względu na konieczność zapewnienia każdemu akcjonariuszowi możliwości ochrony przede wszystkim jego interesów korporacyjnych i majątkowych. Przepis art. 425 k.s.h. nie przewiduje wprawdzie jako jednej z przesłanek powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały interesu prawnego w jej zaskarżeniu. Wynika to jednak z samej istoty tego powództwa (tak SN w wyroku z dnia 7 lutego 2006 r., IV CSK 41/05, a także w wyroku z dnia 9 września 2010 r., I CSK 530/09). Istnienie godnego interesu prawnego jakim jest konieczność zapewnienia ochrony praw korporacyjnych i majątkowych akcjonariusza uzasadnia przyznanie mu legitymacji do zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy, w szczególności w przypadkach, które godzą w jego prawa korporacyjne i majątkowe. Przewidziana w art. 425 k.s.h. legitymacja akcjonariusza do żądania stwierdzenia nieważności uchwały jest legitymacją w znaczeniu materialnoprawnym. Zaskarżone uchwały dotyczą niewątpliwie praw korporacyjnych powódki w zakresie prawa głosu na WZA oraz wyboru członków rady nadzorczej jak i majątkowych, tj. prawa do dywidendy (pokrycia straty). Z tych względów Sąd Apelacyjny przyjmuje, że J. W. (1) jest czynnie legitymowana do zaskarżenia uchwał WZA z dnia 24 września 2020 r. i legitymacji tej nie utraciła.

Nie jest uzasadniony zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 343 k.s.h. (w poprzednim brzmieniu) poprzez błędne uznanie prawa powódki do akcji w oderwaniu od zapisów w księdze akcji aktualnych w dniu WZA, co doprowadziło do błędnej oceny, że powódka mogła wykonywać prawo głosu niezgodnie z aktualnymi zapisami w księdze akcji. Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że w stanie prawnym obowiązującym do 28 lutego 2021 r., zgodnie z art. 343 k.s.h., wpis do księgi akcji miał charakter deklaratoryjny (tak SN w postanowieniu z dnia 21 lipca 2016 r., II CSK 653/15). Z pewnością powódka mogła wykonywać prawo głosu na WZA w dniu 24 września 2020 r. z 200 akcji, które do dnia zgromadzenia akcjonariuszy nie były kwestionowane, a powódka była wpisana do księgi akcji. Sąd Apelacyjny przyjmuje, że powódka mogła wykonywać prawo głosu także z 19643 akcji serii (...) nabytych od P. B. (1) w 2010 r. Powódka była wpisana do księgi akcyjnej z tych akcji aż do dnia 1 czerwca 2020 r. Przez ten okres tj. od nabycia akcji od P. B. (1) do 9 grudnia 2019 r. nikt nie kwestionował ani nabycia, ani prawa powódki z tych akcji. Powódka była wpisana do księgi akcyjnej i wykonywała z tych akcji swoje prawa przez okres blisko 10 lat. Tę sytuację akceptowała zarówno pozwana spółka, jak i P. B. (1), który jako akcjonariusz uprawniony z innych akcji brał udział w wielu walnych zgromadzeniach spółki i był zaangażowany w jej działalność. P. B. (1)brał udział w głosowaniach uchwał i nigdy z tej przyczyny ich nie zaskarżył. W żaden sposób, przez wiele lat nie przeczył prawom powódki z akcji które jej sprzedał. P. B. (1) dopiero z końcem 2019 r. przypomniał sobie, że rzekomo nie wydał dokumentów sprzedanych akcji J. W. (1). Twierdzenia, że sporne akcje przez cały czas miał w swoim posiadaniu P. B. (1) są niewiarygodne. Również niewiarygodne są twierdzenia strony pozwanej, że P. B. (1) okazał posiadane akcje w siedzibie

spółki prezesowi zarządu A. B. w dniu 21 maja 2020 r., a potem - w tym samym dniu - w czasie podróży pociągiem je utracił (zgubił). Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz ocenę działania zarówno P. B. (1), jak i pozwanej spółki. Powyższe prowadzi do wniosku, że wykreślenie powódki z księgi akcyjnej i wpisanie do niej P. B. (1) jako uprawnionego z 19643 akcji w dniu 1 czerwca 2020 r. nie miało żadnych podstaw i było działaniem spółki w złej wierze. Zachowanie to można nazwać manipulacją treścią wpisów w księdze akcyjnej. W tym przypadku spółka nie może zasłaniać się skutecznie regulacją zawartą w art. 406 § 1 k.s.h. Dodać jeszcze trzeba, że w stanie prawnym obowiązującym przed 1 marca 2021 r. nabycie praw z akcji nie było uzależnione od wpisu do księgi akcyjnej. Regulacja art. 343 k.s.h. opiera się na konstrukcji domniemania wzruszalnego. To z kolei zakłada dopuszczalność przeprowadzenia dowodu wskazującego, że osoba wpisana w księdze akcyjnej (obecnie w rejestrze akcjonariuszy) nie jest uprawniona materialnie z akcji, to znaczy, że wpis nie pokrywa się ze stanem prawnym. W ocenie Sądu powódka taką okoliczność wykazała. Skuteczne nabycie akcji od P. B. (1) w 2010 r. przez powódkę spowodowało po jej stronie powstanie prawa podmiotowego i z tej przyczyny J. W. (1) przysługuje legitymacja materialna. Wobec tego Sąd Apelacyjny przyjmuje, że powódka nie została dopuszczona do głosowania z 19643 akcji na WZA w dniu 24 września 2020 r. w sposób bezprawny, co naruszyło jej prawa korporacyjne.

Natomiast, Sąd Apelacyjny odmiennie od Sądu I instancji przyjmuje, że odmowa wpisu J. W. (1) do księgi akcyjnej jako uprawnionej z 195363 akcji imiennych nabytych od (...) spółki z o. o. w K. nie była uzasadniona. Powódka wykazała przed Sądem I instancji, że w dniu 7 lipca 2014 r. zawarła ze spółką (...) przedwstępną umowę sprzedaży tych akcji. Udowodniła również zawarcie umowy przyrzeczonej, co wynika z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.z dnia 17 czerwca 2019 r. (sygn. akt (...)). Jednak do przeniesienia akcji imiennych wymagane jest przeniesienie posiadania tych akcji, co wynika wprost z art. 339 k.s.h. Wprawdzie czynność przeniesienia akcji po wejściu w życie Kodeksu spółek handlowych utraciła charakter czynności prawnej realnej (tak było pod rządami poprzednio obowiązującego Kodeksu handlowego - art. 350 k.h.), ale warunkiem przejścia uprawnień wynikających z akcji imiennej na nabywcę jest przeniesienie posiadania akcji (art. 921⁽⁸⁾ k.c.). Powódka została wezwana przez pozwaną spółkę do wykazania, że jest posiadaczem akcji nabytych od (...) spółki z o. o. i tego warunku nie spełniła. Nie wykazała tego również przed Sądem. Wobec tego brak było podstaw do wykreślenia z księgi akcyjnej spółki (...), a wpisania do niej powódki. Sąd Apelacyjny odmiennie niż Sąd I instancji przyjmuje, że wyrok sądu uwzględniający powództwo o złożenie oświadczenia woli sprzedaży akcji nie wystarcza do stwierdzenia nabycia akcji.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 358 § 1 k.s.h. oraz art. 64 k.c. i art. 65 § 2 k.c. Wbrew zarzutowi Sąd Okręgowy nie dokonał takiej oceny, z której wynikałoby, że treść akcji spółki (...) stała się nieaktualna. Dokonując oceny skuteczności zbycia akcji przez (...) (...) na rzecz powódki Sąd przyjął, że powtórzenie w sentencji wyroku Sądu Okręgowego w sprawie (...) obejmujące określenie przedmiotu sprzedaży jako akcji na okaziciela nie prowadzi do bezskuteczności umowy. Skoro spółka (...) miała jedynie oznaczone akcje imienne pozwanej spółki, to nie można przyjąć, że przedmiotem zbycia były akcje na okaziciela. Wbrew apelacji, Sąd I instancji nie wyraził poglądu, że ze względu na swoją treść akcje utraciły moc prawną. Należy w tym miejscu dodać, że pomimo podjęcia przez spółkę uchwały o zamianie wszystkich akcji spółki (...) na akcje na okaziciela, nie doszło do wymiany dokumentów akcji, a w 2001 r. spółka ponownie podjęła uchwałę o zamianie akcji na imienne. Wobec tego prawidłowo przyjął Sąd, że umowa sprzedaży dotyczyła akcji imiennych, a nie na okaziciela.

Sąd Apelacyjny odmiennie od Sądu I instancji przyjmuje, że naruszenia przez spółkę praw korporacyjnych powódki na WZA w dniu 24 września 2020 r. nie prowadzą do nieważności zaskarżonych uchwał. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nieprawidłowości mające charakter formalny mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały tylko wtedy, gdy miały wpływ na ich treść lub ich uchwalenie (tak SN w wyroku z dnia 12 października 2012 r., IV CSK 186/12, a także SA w Katowicach w wyroku z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. V ACa 775/12 i w wyroku z dnia 24 października 2012 r., sygn. V ACa 417/12). Naruszenie prawa powódki poprzez odmowę dopuszczenia do głosowania z 19643 akcji nabytych od P. B. (1) nie miało wpływu na treść powyższych uchwał. Po pierwsze, powódka wzięła udział w ZWA. Po drugie, uwzględniając to, że powódce przysługiwałoby prawo głosu łącznie z 19843 akcji (200 których była wpisana do księgi akcyjnej oraz 19643 nabytych od P. B. (1)), nie mogłaby skutecznie przegłosować uchwały nr (...)dotyczącej pokrycia straty z zysku wypracowanego w latach następnych. Należy podkreślić, że również głosując

wspólnie z (...) (...) (z 195363 akcji), powódka nie mogłaby przegłosować tej uchwały. Razem dysponowałyby 215206 głosami. Tymczasem za podjęciem uchwały oddanych zostało 267549 głosów. Nie sposób nie dostrzec, że akcjonariusz A. B. (1) dysponował na WZA 251943 głosami, co praktycznie uniemożliwiało powódce uzyskanie w głosowaniu zamierzonego celu. Oznacza to, że naruszenie korporacyjnych praw powódki nie miało wpływu na treść uchwały i wynik głosowania. Tak samo należy ocenić siłę głosu powódki przy podjęciu uchwały nr (...), która dotyczyła odwołania rady nadzorczej oraz uchwał nr (...) o powołaniu w skład rady nadzorczej M. W., M. K., A. M. i P. B. (1). Na treść tych uchwał powódka nie miałaby wpływu także wtedy, gdyby spółka nie naruszyła jej prawa do głosu ze wszystkich posiadanych akcji, tj. z 19843 akcji. Powódka nie mogłaby również utworzyć grupy i wybrać jednego członka rady nadzorczej, ponieważ zgodnie z art. 385 § 3 k.s.h. 1/5 kapitału zakładowego wynosiła 97038, zaś powódka dysponowała jedynie 19843 głosami. Zatem, powódka nie mogłaby samodzielnie utworzyć grupy i powołać jednego członka rady nadzorczej. Wobec tego Sąd Apelacyjny przyjmuje, że jakkolwiek doszło do naruszenia prawa powódki do głosu na WZA w dniu 24 września 2020 r., to naruszenie nie miało wpływu na treść podjętych uchwał i wynik głosowania, a więc nie zachodzi przesłanka stwierdzenia ich nieważności na podstawie art. 425 k.s.h.

W konsekwencji należało zmienić pkt II zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał nr (...) podjętych na WZA pozwanej spółki w dniu 24 września 2020 r.

Powódka obok żądania stwierdzenia nieważności uchwał wniosła także żądanie ewentualne uchylenia tych samych uchwał powołując się na art. 422 k.s.h. Uzasadniając żądanie ewentualne powódka twierdziła, że podjęte i zaskarżone uchwały są sprzeczne z dobrymi obyczajami i miały na celu pokrzywdzenie jej jako akcjonariusza mniejszościowego. Oddalenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał wywołuje konieczność rozstrzygnięcia o zasadności żądania ewentualnego. To z kolei implikuje konieczność zbadania przez Sąd przesłanek innych niż przesłanka określona w art. 425 k.s.h. Do rozstrzygnięcia żądania ewentualnego niezbędne jest bowiem poczynienie ustaleń faktycznych co do sprzeczności zaskarżonych uchwał z dobrymi obyczajami oraz ustalenie, czy miały na celu pokrzywdzenie powódki. Z uwagi na to, że wymienione okoliczności nie były przedmiotem ustaleń i oceny Sądu I instancji (co jest zrozumiałe, skoro uwzględnił żądanie stwierdzenia nieważności uchwał), to wyrok należało uchylić do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny nie miał podstaw do prowadzenia postępowania w tym zakresie, a uchylenie wyroku wynika z konieczności zapewnienia stronom dwuinstancyjnego postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w odniesieniu do oddalenia powództwa w stwierdzenie nieważności uchwał oraz art. 386 § 4 k.p.c. w odniesieniu do uchylenia w zakresie żądania ewentualnego.